

ve dle předpokladu svrchu výtčeného a nebylo třeba přezkoumávaní skutkovou podstatu co do ostatního jejího, stížností v odpor braného obsahu.

Slušelo tudíž stížnost, kteráž jest bezdůvodna, zamítnouti.

Č. 2425.

Policejní věci trestní. — Povolení k pobytu. — Administrativní řízení: Civilní správa pro Podkarpatskou Rus není příslušná rozhodovati jako I. stolice o žádostech cizích státních občanů o povolení pobytu v Podk. Rusi podle zák. čl. V : 1903.

(Nález ze dne 29. května 1923 č. 9163.)

Prejudikatura: Boh. 2127 adm.

Věc: Adolf a Eva G. v Mukačevě proti civilní správě pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě stran odepření povolení k pobytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Adolf G., maďarský státní příslušník, podal v srpnu 1922 žádost za povolení stálého pobytu na území republiky čsl. pro sebe a svou ženu Evu, a sice v Mukačevě, kdež se zdržuje.

Rozhodnutím civilní správy P. R. z 31. srpna 1923 nebylo této žádosti vyhověno.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss:

Právo pobytu cizinců na Podkarpatské Rusi upravuje dosud platně zák. čl. V. z roku 1903.

Podle § 3 tohoto zák. čl. je cizinec mající úmysl v některé obci území se usaditi povinen tento úmysl do 15 dnů úřadu ohlásiti a současně prokázati svoji identitu, státní příslušnost, případně domovskou příslušnost, mravní zachovalost jakož i to, že jest s to, aby vydržoval svoji rodinu.

Dle § 4 téhož zák. čl. vystaví úřad cizinci, který vyhověl své povinnosti podle § 3 zmíněného zák. čl., vysvědčení o povolení pobytu a vyrozumí o tom obec pobytu.

Dle § 14 zák. čl. V. z roku 1903 jest pod úřadem v tomto zákoně uvedeným rozuměti:

- a) v malých a velkých obcích hlavního slúžného,
- b) v městech policejního městského hejtmana a v úředním obvodu pohraniční policie, hejtmana pohraniční policie, tedy administrativní úřady I. stolice.

Proti rozhodnutím těchto úřadů jest přípustno odvolání v pořadí instančním na nadřízené úřady.

V daném případě dle správních spisů nerozhodl o žádosti st-lově za povolení stálého pobytu v Mukačevě administrativní úřad I. stolice, jak to ustanovuje citovaný již § 14 zák. článku V. z roku 1903, nýbrž civilní správa P. R. v Užhorodě, tedy úřad administrativnímu úřadu I. stolice nadřízený.

Jestliže však o žádosti st-lově v první instanci rozhodl úřad jiný

než úřad po smyslu § 14 zák. článku V. z roku 1903 k tomu povoláný, jest rozhodnutí takové protizákonné.

Bylo proto nař. rozhodnutí pro nezákonnost zrušiti.

Č. 2426.

Samospráva okresní. — Veřejní úředníci: I. * Vedoucími úředníky okresními mohou býti ve smyslu § 19 II. 1. 2. zákona č. 444/1919 jen úředníci s vysokoškolským vzděláním — nikoliv úředníci jiní, třeba samostatně a odpovědně řídí nějaký ústav okresní. — II. Platnost norem o propočítání služební doby státních úředníků nebyla zákonem č. 312/1920 rozšířena na okresní úředníky.

(Nález ze dne 29. května 1923 č. 9178.)

Věc: Albin M. v L. proti zemskému správnímu výboru v Praze o přiznání charakteru vedoucího úředníka a započtení soukromé služby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 29. května 1921 žádal st-l u osk v L., aby mu byl přiřknut charakter úředníka vedoucího, aby mu bylo do pense a postupu započteno 5 roků ztrávených ve službě soukromé a aby mu byl udělen titul přednosta okresního ústředního ústavu práce. Osk v L. dle výměru z 21. června 1921 usnesla se započítati st-li do pense a postupu 1 rok služby ztrávené u okr. hejtmanství.

Petit o přiznání charakteru úředníka vedoucího, o započtení let v soukromé službě ztrávených a o udělení titulu přednosta okr. ústředního ústavu práce byl zamítnut.

Zsv v Praze dle výnosu z 28. ledna 1922 zamítl odvolání st-lovo, protože vedení ústavu pro zprostředkování práce sluší považovati za službu manipulační a takovému úředníku nepřísluší nárok na úpravu služného podle § 19, odst. II, bod 1) zák. z 23. července 1919 č. 444 Sb. a nepřísluší mu charakter úředníka vedoucího ve smyslu tohoto zákona.

Pokud jde o započtení praxe, byla stížnost zamítnuta, ježto zákony o okresních úřednících nemají předpisu, dle něhož lze započísti praxi konanou jinde než u okresu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Mezi stranami není sporu o tom, že st-l byl ustanoven definitivním manipulačním úředníkem okr. výboru v L. s povinností obstarávat mimo práce v kanceláři správu okr. stravovny a že dekretem okr. zastupitelství v L. z 24. dubna 1912 bylo vysloveno, že na místě prací manipulačních v kanceláři okr. výboru povede od 1. května 1912 správu mužského oddělení okr. centrálního ústavu pro bezplatné zprostředkování služby a práce v L. čili jak se v dekretu výslovně udává, že bude správcem okr. stravovny a řečeného ústavu pro zprostředkování práce.

Spor jest o to, lze-li st-le pokládati za vedoucího úředníka ve smyslu § 19, II., bod 1. zák. z 23. července 1919 č. 444 Sb.